

УДК 81'276.2

DOI 10.32999/ksu2413-3337/2019-35-13

ЗАГАЛЬНОТЕОРЕТИЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ СЛЕНГУ В ЄВРОПЕЙСЬКОМУ Й АМЕРИКАНСЬКОМУ МОВОЗНАВСТВІ (50-І РР. ХХ СТ. – ПОЧАТОК ХХІ СТ.)

Руденко Марина Юріївна,
аспірант кафедри германської та слов'янської філології
Донбаський державний педагогічний університет
anatsolog@gmail.com
orcid.org/0000-0002-6587-3860

Стаття присвячена загальнотеоретичному дослідженню сленгу. У вступі зроблено огляд останніх ґрунтовних публікацій із зазначеного питання, а також наявних проблем у вивченні сленгу. **Метою** роботи є розгляд стану загальнотеоретичного дослідження сленгу в мовознавстві 50-х рр. ХХ ст. – початку ХХІ ст. Ця мета конкретизується в таких завданнях: 1) зробити лінгвоісторіографічний огляд праць, в яких розглядаються питання вивчення сленгу в соціолінгвістиці; 2) проаналізувати відповідні наукові досягнення вчених, визначити перспективи дослідження загальнотеоретичних питань сленгу.

Метод дослідження ґрунтується на принципі історизму. Окреслені в статті завдання розв'язано за допомогою актуалістичного методу, який знайшов застосування в лінгвістичній історіографії. Застосування актуалістичного методу дає нам змогу порівняти дослідження лінгвістів минулого і сучасників, передбачити майбутній розвиток відповідних теорій. Наукова новизна одержаних **результатів** полягає в тому, що зроблено спеціальне лінгвоісторіографічне дослідження загальнотеоретичних проблем сленгу з використанням значної кількості лінгвістичних праць іноземних і вітчизняних авторів.

В основній частині розглянуті праці, в яких досліджені загальнотеоретичні питання вивчення сленгу в соціолінгвістиці, проаналізовані і систематизовані відповідні наукові досягнення іноземних і вітчизняних учених, порівняно підходи і погляди різних авторів з указаної проблеми. Сленг проаналізовано з урахуванням віку його носіїв, особливостей і традицій національних мов, історичних умов. Досліджено погляди вчених на еволюцію, понятійну сутність, диференціацію сленгу і подальше її поширення, поділення сленгу на загальний і спеціальний. Увага акцентована на притаманних сленгу ознаках, якостях, властивостях: розуміння під терміном сленг різномірних явищ лексичного і стилістичного плану, невідірваність цієї проблеми; притаманність сленгу низки важливих функцій; мінливість сленгу, але водночас його консервативність; характерність сленгу для певних сфер життєдіяльності; образність і багатство експресії, гумор і жарт, оцінний характер; багатозначність сленгу.

У **висновках** зазначено, що в другій половині ХХ ст. – на початку ХХІ ст. спостерігається поглиблене вивчення сленгу. Більш активно дослідження з тематики сленгу проводяться в англійському та російському, наростають в українському мовознавстві. Виділені найбільш характерні ознаки, якості, властивості сленгу, розглянуті у статті.

Ключові слова: аргі, кент, жаргон, термін, сленгізм, нестандартна лексика, диференціація, понятійно-семантична сутність, соціальна група.

GENERAL THEORETICAL RESEARCH OF SLANG IN EUROPEAN AND AMERICAN LINGUISTICS (50'S OF THE XX CENTURY – THE BEGINNING OF THE XXI CENTURY)

Rudenko Marina Yuryevna,
Graduate Student of Germanic and Slavic Philology Department
Donbass State Pedagogical University
anatsolog@gmail.com
orcid.org/0000-0002-6587-3860

Article is dedicated to the general theoretical research of slang. In the introduction the review of the last basic publications of the mentioned question as well as the present problems in studying of slang is done. **Purpose** of the work is the review of the condition of general theoretical research of slang in linguistics of 50's of the XX century – the beginning of the XXI century. The aim is specified in such tasks: 1) to make lingua-historical review of works, where the questions of slang studying in social linguistic is observed; 2) to analyze certain scientific progress of the scientists, to determine prospects of the research of general theoretical questions of slang.

The **method** of the research is based on the principle of historicism. Outlined tasks are solved with the help of the actualistic method, that found its usage in linguistic historiography. The usage of the actualistic method gives us an opportunity to compare the investigation of linguists of the past and the future development of appropriate theories. The scientific novelty of the **results** obtained is that the attempt of the special lingua-historical research of general theoretical problems of slang with usage of great amount of linguistic works of foreign and native authors is done.

In the main part the lingua-historical-graphical review of the works, where the general theoretical questions of studying slang in social linguistics is done, the relevant scientific achievements of foreign and native scientists are analyzed and systematized, the approaches and views of different authors of the specified problem are compared. Slang is analyzed according to the age of its speakers, features and traditions of national languages, historical circumstances. The views of the authors toward the evolution, conceptual essence, differentiation of slang and its further spreading, division on general and special slang are investigated. Attention is focused on the qualities, signs properties of slang: understanding of the term slang various phenomena of lexical and stylistical plan, unresolvness of the problem; inherency to slang some important functions; both variability and conservatism of slang; slang characterization for certain spheres of life activities; imagery and richness of expression, humor and joke, estimated character; polysemy of slang.

In the conclusion it is mentioned, that the second part of the XX century – the beginning of the XXI century is remarkable by the widen studying of slang. The most in-depth study of slang is observed in English and Russian linguistics, becomes deeper in Ukrainian linguistics. The most typical signs, qualities, properties of slang are observed in the article.

Key words: *argot, cant, jargon, term, slangism, non-standard vocabulary, differentiation, conceptual-semantic essence, social group.*

1. Вступ

У вивченні сучасного сленгу слабо проявляється його зв'язок з дослідженнями минулих часів, не порівнюються глибоко наявні матеріали в різних мовах, інтерпретується сленг неоднозначно. Наукова новизна одержаних результатів полягає в тому, що зроблено спеціальне лінгвістично-історіографічне дослідження загальнотеоретичних проблем сленгу з використанням значної кількості лінгвістичних праць іноземних і вітчизняних авторів. Виходячи із вищезазначеного, питання вивчення сленгу в мовознавстві 50-х рр. XX ст. – початку XXI ст. у різних мовах є актуальним.

У пропонованій статті наводиться наша оцінка тих концепцій сленгу, які відбулися в студіях мовознавців США, Європи, зокрема України. Із сучасних авторів, які розглядають теоретичні проблеми сленгу в лінгвістиці, уваги заслуговують праці П.М. Грабового (2009, 2010), Дж.Е. Лайтера (1994), О.Т. Ліпатова (2010), О.Є. Матюшенко (2007), І. Николіва (2012), Р.А. Спіерса (1981, 1991), Л.О. Ставицької (2005) та ін. Дж.Е. Лайтер (1994) глибоко характеризує термін *сленг*, формулює його визначення. Л.О. Ставицька (2005) розглядає сленг у взаємозв'язку з іншими соціальними діалектами. Разом із тим аналіз свідчить, що на цей час тематика сленгу в науковій літературі відображена не досить. Зокрема, понятійна сутність сленгу, його ознаки і властивості.

Метою пропонованої статті є розгляд стану загальнотеоретичного дослідження сленгу в мовознавстві 50-х рр. XX ст. – початку XXI ст.

Ця мета конкретизується в таких **завданнях**: 1) зробити лінгвістично-історіографічний огляд праць, в яких розглядаються питання вивчення сленгу в соціолінгвістиці; 2) проаналізувати відповідні наукові досягнення вчених, визначити перспективи дослідження загальнотеоретичних питань сленгу.

Метод дослідження ґрунтується на принципі історизму. Окреслені в статті завдання розв'язано за допомогою актуалістичного методу,

який знайшов застосування в лінгвістичній історіографії. Застосування актуалістичного методу дає нам змогу порівняти дослідження лінгвістів минулого і сучасників, передбачити майбутній розвиток відповідних теорій.

2. Дослідження сленгу в різних мовах

Сленг як мовленнєвий маргінальний шар системи мови неоднаково створювався в різних мовах. Різняться не тільки долі сленгу, але і його понятійно-семантична сутність. У 50-і рр. XX ст. сленг являв собою не досить вивчену частину лексики. У другій половині XX ст. – на початку XXI ст. спостерігається його поглиблене дослідження. Активна увага до сленгу аж ніяк не випадкова. Широко вживаний у розмовній мові, він, виражаючи її квінтесенцію, у ній виникає, у ній і живе, виступаючи в ідіолекті як один з її шарів (Флехнер, 1967: VI). Переважно дослідження з тематики сленгу знаходимо в англійському та російському мовознавстві, збільшення зацікавленості щодо цієї проблематики спостерігаємо серед українських мовознавців. У багатьох інших мовах дослідження сленгу не набуло поки що бажаного рівня.

У другій половині XX ст. – на початку XXI ст. помітний вклад у вивчення англійського сленгу внесли лінгвісти: І.Р. Гальперін (1956), Дж.Е. Лайтер (1994), М.М. Маковський (1962, 1982), Г.В. Рябичкіна (2009), Р.А. Спіерс (1981, 1991), Г.О. Судзіловський (1973), С.Б. Флекснер і Г. Уентворт (1960), В.О. Хом'яков (1969, 1971), О.Д. Швейцер (1983) та ін.

Поряд з популярним арго у Франції в 90-і рр. XX ст. – на початку XXI ст. починає формуватися сучасний французький молодіжний сленг як окрема підсистема мови. Цьому сприяв потік іммігрантів, а також англо-американський вплив на сучасну мову (Кулікова, 2013: 159).

У Німеччині в XX ст. у класифікації і вивченні соціолектів перевага віддається терміну *жаргон*. У зв'язку з цим у 1969 р. у Лейпцизькій «Енциклопедії» відзначалося, що поняття *сленгу* ще не досить досліджене в німецькій германістиці, проте видається

самоочевидним, що це явище, незважаючи на його деяку подібність до жаргонів і звичайної розмовної мови, виявляє специфічні риси, які дають змогу об'єднати такий мовний матеріал у свою самостійну групу (Agricola, Fleischer, Protze, 1969: 320).

У другій половині ХХ ст. у ЧССР з'являються дослідження зі сленгу, що містять більш глибоку лінгвістичну інтерпретацію, ніж праці першої половини ХХ ст. У дослідженнях Я. Губачека (1980), Б. Зимового (1965), Е. Калісти (1964), А. Камиша (1962), Л. Кли-меша (1964, 1967, 1971, 1973, 1974, 1975, 1979), В. Кршистека (1956), Б. Теми (1958, 1966, 1969), М. Хуравого (1976) проаналізовані теоретичні питання зі сленгу, сленгова мова робітників різних спеціальностей, артистів, студентів, учнів професійних училищ.

У Хорватії молодь використовує сленг, щоб урізноманітнити своє мовлення, надати йому виразності та оригінальності (Николів 2012: 98). У хорватській лінгвістиці в другій половині ХХ ст. – на початку ХХІ ст. ненормативними типами мовлення цікавляться І. Івас (1988), С. Кекез (1999), М. Кузманович (1970), Т. Сабляк (2001) та ін. Вирізняється ґрунтовністю досліджень нелітературного мовлення праця А. Скелін «Хорват» (2009), в якій висвітлено сленг як виразник ідентичності молоді (Николів, 2012: 92).

Дослідження сленгу в радянській лінгвістиці розпочинається з вивчення стилістики англійської мови ще в 60-х рр. ХХ ст. У 90-х рр. ХХ ст. вивченню сленгу починають приділяти увагу в російській мові. Серед російських учених виділяються праці зі сленгу Е.М. Березівської (1996), С.В. Вахітова (2001), В.С. Єлістратова (2000, 2005), О.Т. Ліпатова (2003, 2010), О.Є. Матюшенко (2007), Т.Г. Нікітіної (2007), Л.І. Скворцова (1966, 1977), В.В. Хіміка (2000) та ін.

Дослідження українських учених зі сленгу починаються в основному з першого десятиріччя ХХІ ст. Найбільшу увагу вчених привертає молодіжний сленг. Аналіз праць, присвячених функціонуванню сленгу в українській мові (К.Л. Бондаренко (2007), С.А. Мартос (2001, 2004, 2005, 2006, 2013), Т.М. Миколенко (2004, 2006), Ю.Л. Мосенкіс (1999, 2004, 2007, 2009), Л.О. Ставицька (2000, 2002, 205), Н.О. Шовгун (1997, 2000), І.І. Щур (2003, 2006) та ін.), показав, що, незважаючи на активне розроблення питань сленгу та жаргонології в Україні, проблеми функціонування сленгового лексикону ще залишаються в полі зору окремих вузькоспеціалізованих досліджень.

3. Загальний і спеціальний сленг

Міркування Дж.К. Хоттена (1859), А. Барера і Ч.Г. Леланда (1889), Е. Партріджа (1933) та ін. авторів щодо поділу сленгу на загальний (general slang) і спеціальний (special slang)

знаходять відображення в дослідженнях лінгвістів другої половини ХХ ст. – початку ХХІ ст. В.Г. Вілюман одним з перших теоретично обґрунтував поділ сленгу на загальний і спеціальний (Вілюман, 1955: 137). Виділення загального і спеціального сленгу проведено і в самому повному словнику (тезаурусі) американського сленгу (1962).

Розгорнуті визначення вказаних термінів належать В.О. Хом'якову. Загальний сленг – відносно стійка для певного періоду, поширена і загальнозрозуміла соціальна мовленнєва мікросистема в просторіччі, вельми неоднорідна за своїм генетичним складом і мірою наближення до фамільярно-розмовної мови, з яскраво вираженою емоційно-експресивною конотацією вокабулярія, що являє часто насмішку над соціальними, етичними, мовними та іншими умовностями і авторитетами (Хом'яков, 1971: 39). Спеціальний сленг – соціальна мовленнєва мікросистема в просторіччі, що містить у собі кент і деякі близькі до нього утворення (римований сленг та ін.), професійні і корпоративні (групові) жаргони і відмінна генетично і функціонально від загального сленгу (Хом'яков, 1971: 71).

Загальний американський сленг значною мірою характерний для розмовної мови населення США (Ласкіна, 2013: 193). У російській мові нині загальний сленг – це, по суті, своєрідне *інтелігентське просторіччя* (Лейчик, Гоєва, 1998: 5–7).

Л.О. Ставицька виділяє такі різновиди спеціального сленгу як професійний і мову певних соціальних прошарків: військовий, морський, космічний, медичний, музичний, футбольний, молодіжний, сленг підлітків, університетський сленг, шкільний сленг, сімейний, дитячий тощо (Ставицька 2005: 44).

Деякі автори не згодні з розділенням сленгу на загальний і спеціальний. М.М. Маковський вважає, що сленг ніколи не належав до вузької соціальної або професійної групи, він є загальним усім соціальним групам носіїв мови (Маковський, 1982: 23). О.Т. Ліпатов бачить спеціальний сленг як професійний жаргон, ось чому, на його думку, розділення сленгу навряд чи доцільне (Ліпатов 2010: 72). С.В. Вахітов (2001) вважає, що сленг властивий певній соціальній групі. Таке поняття, як *загальний сленг*, не має свого визначення в класифікації автора (Грабовий, 2010: 12).

Вищевикладені відмінні погляди авторів на загальний і спеціальний сленг свідчать про недостатню вивченість проблеми; зазначені питання потребують подальшого серйозного опрацювання.

4. Характеристика сленгу

У другій половині ХХ ст. – на початку ХХІ ст. сленг продовжує диференціюватися, з'являються нові його різновиди. Поступово відбу-

вається поглиблення спеціалізації відповідної лексики. Так, в українській мові на межі ХХ і ХХІ ст. можна виділити поряд із «загальномолодіжним» шаром сленгової лексики також сленг комп'ютерний, музичний тощо. Російський лінгвіст С.В. Вахітов на основі соціальної стратифікації суспільства поділяє сленг таким чином: а) відповідно до субкультурних розшарувань; б) об'єднаних спільністю діяльності; в) за соціальною спільнотою людей, об'єднаних спільною інтересів у сфері дозвілля (Вахітов, 2001: 17–19). Р. Чепмен поділяє сленг на «первинний» і «вторинний». Під первинним сленгом розуміється оригінальна мова представників субкультури, природна її носіям. Вторинний сленг використовується, головне, щоб виразити своє ставлення до чого-небудь (Charman, 1987: xiii).

Лінгвісти відзначають розмитість значення терміна *сленг*. Під це поняття нерідко підводяться різноманітні явища лексичного і стилістичного плану. Незважаючи на велику кількість наявних дефініцій сленгу різних авторів, доводиться констатувати відсутність єдиної точки зору лінгвістів, лексикографів на питання визначення сутності сленгу. Наприклад, протиріччя торкаються обсягу поняття *сленг*: суперечка йде, зокрема, щодо того: включати до сленгу одні лише виразні, іронічні слова, які є синонімами літературних еквівалентів, або ж усю нестандартну лексику, використання якої засуджується в колі освічених людей. Мають місце й інші дискусійні питання (Руденко, 2016: 131).

З багатьох відомих визначень сленгу, які сформульовані іноземними вченими, виділимо розуміння сленгу Дж.Е. Лайтером, який підходить до визначення сленгу з «обмежувальних» позицій, трактуючи останній як соціальний і стилістичний розділ (a social and stylistic subset) більш широкого неформального вокабуляря (of the larger informal vocabulary) англійської мови в США. Звідси сленг визначається як неформальний, нестандартний (nonstandard) і нетехнічний (nontechnical) вокабулярій, складений переважно новоутвореннями, що є синонімами до стандартних слів і виразів (novel-sounding synonyms for standard words and phrases). Сам же автор додає, що це визначення сленгу обмежене тільки стилістичним аспектом. Сленг характеризується також багатьма вельми суттєвими соціальними рисами і вимірюваннями: він яскраво проявляється в глузливій мовній грі молодіжних груп, у мові вульгарних людей (Lighter, 1994: XI–XXXIX).

В українській лінгвістиці поняття *сленгу*, яке враховує його сутнісні лінгвістичні, соціолінгвістичні та комунікативні аспекти, постульовані в науковій літературі, належить Л.О. Ставицькій: «Сленг – це практично від-

крита мовна підсистема ненормативних, стилістично знижених лексико-фразеологічних одиниць, які виконують експресивну, оцінну (звичайно негативну) та евфемістичну функції» (Ставицька, 2005: 42).

Погляди лінгвістів на функції сленгу в плані найменування, кількості, функціонування різняться, часом суттєво. Але більшість авторів обмежується в своїх працях такими функціями сленгу: емоційно-експресивною, номінативною, оцінною (звичайно негативною), когнітивною, комунікативною, світоглядною, ідентифікуючою, корпоративною, евфемістичною. Відзначені функції сленгу багато в чому визначають сутність, особливості і причини виникнення і функціонування сленгових лексичних одиниць.

Доля сленгових слів і виразів неоднакова: одні з них з часом переходять до загальноновживаної мови, інші існують тільки якийсь час і поступово зникають, і, нарешті, треті сленгові слова і вирази так і залишаються сленговими протягом тривалого часу і життя багатьох поколінь. Отже, сленговій лексиці притаманна рухомість, проникність і водночас консервативність. О.Д. Швейцер, наприклад, характеризує сленг як рухомий, що швидко поповнюється і швидко старіє компонент мови (Швейцер, 1983: 169). С. Стойков серед характерних особливостей групових говорів (сленгу) також виділяє їх недовговічність (Стойков, 1957: 83). Лідерство у створенні нових сленгізмів насамперед належить молоді.

Таким чином, така особливість сленгу, як недовговічність, часто відзначається дослідниками. Водночас багато сленгізмів можуть існувати в мові не одне десятиріччя або навіть сторіччя і залишатися сленгом. Наприклад, більша частина римованого сленгу існує напевно з середини ХІХ ст. Л. Андерсен і П. Традгіл наводять приклади сленгізмів, що збереглися з часів У. Шекспіра або з ХVІІІ ст. (Andersson, Trudgill, 1990: 78). Причини зникнення одних лексем та збереження інших П.М. Грабовий пов'язує з експресивністю як основною ознакою сленгу (Грабовий, 2010: 54). К.Є. Мозжухін, констатуючи факт, що значний шар сленгової лексики має стійкий характер, робить висновок, що в лексиці сленгу можна виділити ядро і периферію. До ядра входять найбільш стійкі сленгізми, які в незмінному вигляді переходять від одного покоління мовців до іншого без зміни своїх значень (Мозжухін, 2005: 129).

Використання сленгу, звичайно, характерне для певних сфер життєдіяльності. Наприклад, у неконвенціональних культурах Великобританії, США, Австралії та інших англомовних країн виділяються певні предметні ділянки, де сленгова номінація особливо активна: секс,

природні тілесні потреби людини, алкоголь і пияцтво, наркотики, сила і насильство, гроші, смерть, обман, кримінальна діяльність, слабкість розуму або характеру, позитивні або різко негативні оцінки людей і речей, презирлива і зневажлива категоризація людей за їх належністю до різних класів і груп суспільства – расовим, етнічним, сексуальним, регіональним, соціально-економічним і професійним. У цьому відношенні дуже значна частина національного характеру носіїв англійської мови основана на сленгу (Lighter, 1994: XI–XXXIX).

Багато авторів бачать у сленгу елемент, що надає мові жвавості й образності, сприяє її збагаченню і вдосконалюванню. О.Т. Ліпатов указує: «Сленг володіє особливою емоційною насиченістю. Вона виступає тут у формі грубуватої експресивності, іронічно-презирливої або жартівливої образності» (Ліпатов, 2010: 73). Сленг має яскраво виражений оцінний характер. Значна, якщо не переважна частина сленгізмів виражає емоції мовця та оцінку якої-небудь події, явища, людини, її вчинків тощо. Причому оцінка ця може бути як позитивною, так і різко негативною (Мозжухін, 2005: 15).

Один з основних експресивних відтінків, який несе з собою сленгова лексика, – гумористичний. Іноді в емоційній забарвленості сленгу емоція смішного не просто присутня, а домінує (Гусякова, 2008: 25). Важливе місце в спілкуванні посідає іронія, закладена в жаргонних номінаціях. Це – спосіб полегшеного спілкування, який дає змогу поважати або приховувати свої та чужі інтимні інтенції, комплекси та подібне. За влучним висловом американської дослідниці сленгу К. Ібле, цей вокабулярій «ламає лід», тобто долає бар'єр між мовцем та адресатом (Eble, Hill, 1996: 109).

Сленг відзначається багатозначністю. Дослідники звертають увагу на багатозначність елементів у молодіжному сленгу, що утруднює його розуміння. Яскравим прикладом багатозначності в хорватській мові може бути сленгізм *brijati*. Хорватський дослідник Р. Луцич подає такі значення цього дієслова: любити щось, займатися чимось; думати, уважати; роздумувати, розмовляти, говорити дурниці, ускладнювати, набридати, робити, поводитись; веселитися, забавлятися; бути у відносинах; іти, їхати та ін. (Lučić, 2005: 285–291).

5. Висновки

1. У другій половині ХХ ст. – на початку ХХІ ст. спостерігається поглиблене вивчення сленгу. Більш активно дослідження з тематики сленгу проводяться в англійському та російському, нарощуються в українському мовознавстві.

2. Дослідники в різних мовах виділяють найбільш характерні ознаки, якості, властивості,

притаманні сленгу: розуміння під терміном *сленг* різнорідних явищ лексичного і стилістичного плану; притаманність сленгу важливих функцій; мінливість, рухливість, але водночас консервативність сленгу; характерність сленгу для певних сфер життєдіяльності; оцінний характер, образність, багатозначність тощо.

Перспективи подальших розвідок ми вбачаємо в поглибленому вивченні низки актуальних питань: дослідження наявних поглядів на загальний і спеціальний сленг у різних мовах; узагальнення поняття сленгу, яке враховує його сутнісні лінгвістичні, соціолінгвістичні та комунікативні аспекти.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Flexner S.B. American slang. Introduction to Dictionary of American Slang. New York, 1967. 414 p.
2. Ніколів І.І. Місце сленгу у мовленні хорватської молоді. *Компаративні дослідження слов'янських мов і літератур. Серія «Мовознавство»*. Львів, 2012. Вип. 19. С. 91–99.
3. Хомяков В.А. Введение в изучение сленга – основного компонента английского просторечия. Вологда : Вологодский гос. пед. ин-т, 1971. 104 с.
4. Ставицька Л.О. Арго, жаргон, сленг: соціальна диференціація української мови. Київ : Критика, 2005. 464 с.
5. Ліпатов А.Т. Сленг как проблема социолектики. Москва : Элпис, 2010. 318 с.
6. Грабовий П.М. Український молодіжний сленг: сучасна картина світу. Київ : Жовтий, 2010. 220 с.
7. Руденко М.Ю. Исследование арго, жаргона и сленга: вопросы терминологии. *Филологические науки. Вопросы теории и практики*. Тамбов : Грамота, 2016. № 5(59). Ч. 3. С. 127–134.
8. Lighter J.E. Introduction. *Random House historical dictionary of American slang*. New York : Random House, 1994. Vol. 1. P. VI–XXXIX.
9. Мозжухін К.Е. Сленг в речи студентов американских университетов : дисс. ... канд. филол. наук : 10.02.04. Москва, 2005. 194 с.
10. Куликова В.Г. Соціолінгвістичний аспект дослідження французького молодіжного сленгу як одна з проблем сучасного перекладознавства. *Мова і світ: дослідження та викладання* : матеріали ІХ Міжнародної науково-практичної конференції, м. Кіровоград, 28 березня 2013 р. Кіровоград, 2013. С. 159.
11. Agricola E., Fleischer W., Protze H. Die deutsche Sprache. *Kleine Enzyklopedie in zwei Bänden*. Leipzig, 1969. Bd. 1. S. 320.
12. Виліюван В.Г. О способах образования слов сленга в современном английском языке. *Ученые записки Ленинградского государственного педагогического института имени А.И. Герцена*. Ленинград, 1955. № 111. С. 137.
13. Ласкина Е.Е. Американский сленг как способ коммуникации. *Гуманитарные и социальные науки*. 2013. № 1. С. 193.
14. Лейчик В.М., Гоева Н.П. Стилистическое расслоение лексики и обучение иностранных студентов лексике современного русского языка. Москва, 1998. 24 с.
15. Маковский М.М. Английские социальные диалекты (онтология, структура, этимология). Москва, 1982. 135 с.
16. Вахитов С.В. Лекция о русском сленге. Уфа, 2001. 47 с.
17. Chapman R.L. American slang. New York, 1987. 500 p.
18. Швейцер А.Д. Социальная дифференциация английского языка в США. Москва, 1983. 216 с.
19. Стойков С. Социальные диалекты. *Вопросы языкознания*. 1957. № 1. С. 83.
20. Andersson L., Trudgill P. *Bad Language*. Oxford ; Cambridge, 1990. 202 p.
21. Гусякова А.В. Особенности современного американского сленга (на материале прессы США за последнее десятилетие) : дис. ... канд. филол. наук : 10.02.04. Москва, 2008. 250 с.

22. Eble C., Hill C. Slang and Sociability: in-group language among college students. New York, 1996. 228 p.

23. Lučić R. Kako briju brijači. *Jezik u društvenij interakciji*. Zagreb-Rijeka, 2005. S. 285–291.

REFERENCES:

1. Flexner, S.B. (1967). American slang. Introduction to Dictionary of American Slang. New York [in English].

2. Nykoliv, I.I. (2012). Mistse slenhu u movleni khorvatskoj molodi [Place of slang in the speech of the croatian youth]. *Komparatyvni doslidzhennia slovianskykh mov i literatur. Seria "Movoznavstvo"*. Lviv, issue 19, pp. 91–99 [in Ukrainian].

3. Khomyakov, V.A. (1971). Vvedeniye v izucheniye slenga – osnovnogo komponenta angliyskogo prostorechiya [Introduction to the study of slang – the main component of English vernacular]. Vologda: Vologodskiy gos. ped. in-t [in Russian].

4. Stavytska, L.O. (2005). Arho, zharhon, slenh: sotsialna dyferentsiatsiia ukrainskoi movy [Argo, jargon, slang: social differentiation of the Ukrainian language]. Kiev: Krytyka [in Ukrainian].

5. Lipatov, A.T. (2010). Sleng kak problema sotsiolektiki [Slang as a problem of sociolectics]. Moscow: Elpis [in Russian].

6. Hrabovyi, P.M. (2010). Ukrainskyi molodizhnyi slenh: suchasna kartyna svitu [Ukrainian youth slang: the modern world picture]. Kiev: Zhovtyi [in Ukrainian].

7. Rudenko, M.Yu. (2016). Issledovaniye argo, zhargona i slenga: voprosy terminologii [The study of argot, jargon and slang: questions of terminology]. *Filologicheskiye nauki. Voprosy teorii i praktiki*. Tambov: Gramota, no. 5 (59), part 3, pp. 131 [in Russian].

8. Lighter, J.E. (1994). Introduction. *Random House historical dictionary of American slang*. New York: Random House, vol. 1, pp. VI–XXXIX [in English].

9. Mozzhukhin, K.Ye. (2005). Sleng v rechi studentov amerikanskih universitetov [Slang in the speech of American university students] (Candidate's thesis). Moscow [in Russian].

10. Kulykova, V.H. (2013). Sotsiolingvistychnyi aspekt doslidzhennia frantsuzkoho molodizhnogo slenhu yak odna z problem suchasnoho perekladoznavstva [Sociolinguistic aspect of the study of French youth slang as one of the problems of modern translation studies.]. *Mova i svit: doslidzhennia ta vykladannia:*

materialy IX Mizhnarodnoi naukovopraktychnoi konferentsii. Kirovohrad, p. 159 [in Ukrainian].

11. Agricola, E., Fleischer, W., Protze, H. (1969). Die deutsche Sprache [The German language]. *Kleine Enzyklopedie in zwei Bänden*. Leipzig, vol. 1, p. 320 [in German].

12. Viliunan, V.G. (1955). O sposobakh obrazovaniia slov slenga v sovremennom angliiskom iazyke [On the methods of forming the words of slang in modern English]. *Uchenye zapiski Leningradskogo gosudarstvennogo pedagogicheskogo instituta imeni A.I. Gertsena*. Leningrad, no. 111, p. 137 [in Russian].

13. Laskina, E.E. (2013). Amerikanski sleng kak sposob kommunikatsii [American slang as a way of communication]. *Gumanitarnye i sotsialnye nauki*, no. 1, p. 193 [in Russian].

14. Leichik, V.M., Goeva, N.P. (1998). Stilisticheskoe rassloenie leksiki i obuchenie inostrannykh studentov leksike sovremennogo russkogo iazyka [Stylistic stratification of vocabulary and teaching foreign students the vocabulary of the modern Russian language]. Moscow [in Russian].

15. Makovskii, M.M. (1982). Angliiskie sotsialnye dialekty (ontologiya, struktura, etimologiya) [English social dialects (ontology, structure, etymology)]. Moscow [in Russian].

16. Vakhitov, S.V. (2001). Lektsiia o russkom slenge [Lecture about Russian slang]. Ufa [in Russian].

17. Chapman, R.L. (1987). American slang. New York [in English].

18. Shveitser, A.D. (1983). Sotsialnaia differentsiatsiia angliiskogo iazyka v SShA [Social differentiation of English in the USA]. Moscow [in Russian].

19. Stoikov, S. (1957). Sotsialnye dialekty [Social dialects]. *Voprosy iazykoznanii*, no. 1, p. 83 [in Russian].

20. Andersson, L., Trudgill, P. (1990). Bad Language. Oxford: Cambridge [in English].

21. Gusliakova, A.V. (2008). Osobennosti sovremennogo amerikanskogo slenga (na materiale pressy SShA za poslednee desiatiletie) [Features of modern American slang (on the material of the US press over the past decade)] (Candidate's thesis). Moscow [in Russian].

22. Eble, C., Hill, C. (1996). Slang and Sociability: in-group language among college students. New York [in English].

23. Lučić, R. (2005). Kako briju brijači [How the shakers grow]. *Jezik u društvenij interakciji*. Zagreb-Rijeka, pp. 285–291 [in Croatian].